



Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 30. juuni 2022
(OR. en)

10647/22

ECOFIN 669
UEM 185
SOC 400
EMPL 271

MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Teema:	Eelnõu: nõukogu järeldused makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate 2022. aasta põhjalike analüüside kohta

Delegatsioonidele edastatakse majandus- ja rahanduskomitees 29.–30. juunil 2022 kinnitatud nõukogu järelduste eelnõu makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate 2022. aasta põhjalike analüüside kohta.

Eelnõu: nõukogu järeldused makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate 2022. aasta põhjalike analüüside kohta

Nõukogu (ECOFIN):

1. TULETAB MEELDE, et ELi majandus on COVID-19 kriisist taastumas, kuid ebakindlus on endiselt suur ja kasvab, eelkõige energia- ja toorainehindade tõusu ning Venemaa Ukraina-vastase agressioonisõja muude mõjude tõttu; RÕHUTAB, et taaste- ja vastupidavusrahastu täielik ja õigeaegne rakendamine riiklikes taaste- ja vastupidavuskavades kavandatud reformide ja investeeringute abil on äärmiselt oluline ning parandaks ELi majanduse vastupanuvõimet, suurendaks potentsiaalset majanduskasvu ja vähendaks makromajanduslikku haavatavust;
2. TOONITAB, kui oluline on ELi majanduspoliitika jätkuvalt tihe koordineerimine, sealhulgas sellise makromajandusliku tasakaalustamatuse avastamine, ennetamine ja korrigeerimine, mis takistab liikmesriikide majanduse, majandus- ja rahaliidu või kogu Euroopa Liidu majanduse nõuetekohast toimimist; VÄLJENDAB HEAMEELT makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega seonduvate 2022. aasta põhjalike analüüside avaldamise üle;
3. TUNNISTAB, et tänu 2021. aastal toimunud taastumisele hakkas makromajanduslik tasakaalustamatus pärast COVID-19 kriisist tingitud tagasilööki üldiselt taas vähenema, ehkki suure ebakindluse olukorras; MÄRGIB, et valitsemissektori võla suhe SKPsse on endiselt kõrge ja palju suurem kui enne COVID-19 pandeemiat (vaatamata mõningasele vähenemisele), tingituna peamiselt pandeemiast tuleneva majanduslanguse mõjust ning avaliku sektori antud vajalikust toetusest šoki mõju leevendamiseks ja majanduse toetamiseks; VÕTAB TEADMISEKS erasektori võlasuundumuste erinevused liikmesriikide vahel. Kuigi erasektori võlg 2021. aastal enamikus liikmesriikides vähenes, on see paljudel juhtudel endiselt suur ja ületab COVID-19 eelset taset; RÕHUTAB, et tõusvad hinnad avaldavad survet reaalsissetulekutele, mis koos karmimate rahastamistingimuste ja vahetuskursi volatiilsusega võivad mõjutada ettevõtete, kodumajapidamiste ja valitsuste võla teenindamist, mida tuleks edaspidi rangemalt jälgida;

4. TUNNISTAB, et välispositsioonid on taas paranemas. Mõne märkimisväärsel piiriülest turismisektorit omava netovõlgnikust riigi jooksevkonto puudujääk mõnevõrra vähenes, kuid ületab siiski endiselt nende COVID-19 eelset taset; MÄRGIB, et hoolimata pandeemia ajal toimunud ajutisest vähenemisest püsib mõnes liikmesriigis suur jooksevkonto ülejääk, millel võib olla piiriülene mõju. Enamik suurtest negatiivsetest rahvusvahelistest netoinvesteeringispositsioonidest hakkas 2021. aastal paranema; TUNNISTAB, et kõrgemad energia ja tooraine impordihinnad mõjutavad tõenäoliselt jooksevkonto saldosid; RÕHUTAB vajadust jälgida tähelepanelikult palgakasvu ja inflatsiooni arengut, mis võib tekitada konkurentsivõime probleeme, sealhulgas euroalal;

5. VÕTAB TEADMISEKS eluasemehindade kiire tõusu paljudes liikmesriikides, seda elavnenud nõudluse ja piiratud pakkumise kontekstis; TUNNISTAB, et kodumajapidamised ja pangad võivad eluasemehindade languse suhtes olla haavatavamad, eelkõige liikmesriikides, kus esinevad nii tugevad märgid eluasemehindade ülehindamisest kui ka kodumajapidamiste suur ja kasvav võlakoormus;

6. TUNNISTAB pangandussektori vastupanuvõimet pandeemia ajal ja selle järel, millele aitasid kaasa varasemad reformid; TUNNISTAB, et riigivõlakirjade volatiilsus võib kujutada endast võimalikku lühiajalist haavatavust, mis nõuab hoolikat jälgimist; MÄRGIB, et liikmesriigid, kus on varasemast ajast pärit suuri viivislaene, jätkasid selliste laenude vähendamist, mõnel juhul oluliselt;

7. KUTSUB ÜLES valvsusele ning võtma vajaduse korral õigeaegseid poliitikameetmeid seoses peamiselt energia- ja toiduhindade järsust tõusust, tarnehäiretest ja suurest nõudlusest tingitud hüppelise inflatsioonimäärade tõusuga, et kaitsta sihipäraselt ja ajutiselt kõige haavatavaid rühmi ning vältida makromajandusliku tasakaalustamatuse suurenemist ja tekkimist; RÕHUTAB kiireloomulist vajadust tegeleda digi- ja rohepöördega seotud jätkuvate probleemidega, sealhulgas vähendada sõltuvust fossiilkütustest ja suunata fossiilkütuste impordi Venemaalt mujale, et tugevdada ELi majanduse vastupanuvõimet ning vähendada praegust ja tulevast makromajanduslikku tasakaalustamatust;

8. NÕUSTUB 2022. aasta põhjalikes analüüsides esitatud komisjoni analüüsiga, et Iirimaa ja Horvaatias ei esine enam tasakaalustamatust; TUNNISTAB, et võla suhe SKPsse on nendes liikmesriikides aastate jooksul märkimisväärselt vähenenud ning on jätkuvalt tugevalt vähenemas; NÕUSTUB, et Kreekas, Itaalias ja Küprosel esineb endiselt ülemäärane tasakaalustamatust; NÕUSTUB, et Saksamaal, Hispaanias, Prantsusmaal, Madalmaades, Portugalis, Rumeenias ja Rootsis esineb jätkuvalt tasakaalustamatust;

9. LEIAB, et 2022. aasta põhjalikud analüüsid kujutavad endast iga analüüsitava liikmesriigi olukorra kvaliteetset ja ulatuslikku analüüsi; MÄRGIB, et komisjon on iga riigi majanduse konkreetseid probleeme arvestades kasutanud asjakohaseid analüütilisi vahendeid, mida on täiendatud põhjaliku kvalitatiivse analüüsiga; PEAB TERVITATAVAKS tulevikku suunatud analüüsi suuremat tähtsust praeguse suure ebakindluse olukorras ning asjakohaste poliitikameetmete hindamist; RÕHUTAB, et jätkuvalt on väga oluline hinnata riikide vahel üle kanduvat mõju;

10. TOONITAB, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlus on Euroopa poolaasta keskne menetlus; KUTSUB ÜLES makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust jätkuvalt rakendama, sealhulgas jälgima hoolikalt olemasolevat ja võimalikku uut tasakaalustamatust, eristades tsüklilisi ja struktuurilisi tegureid, ning jälgima hoolikalt poliitikameetmete alaseid edusamme ja vajadusi; RÕHUTAB makromajandusliku tasakaalustamatuse õigeaegsete, regulaarsete ja ulatuslike mitmepoolsete analüüside olulisust ning vajadust integreerida nendesse ulatuslikumalt tundlikkuse analüüsid, et võtta arvesse kiiresti muutuvat ja ettearvamatut ülemaailmset keskkonda; ilma et see piiraks majanduse juhtimise hindamise tulemust, RÕHUTAB vajadust taastada traditsiooniline Euroopa poolaasta ajakava, sealhulgas avaldada varakult põhjalikud analüüsid;

11. KORDAB TAAS, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kogu potentsiaal tuleks läbipaistval ja järjepideval viisil ära kasutada, tagades liikmesriikide isevastutuse kõnealuse menetluse eest, mis hõlmab vajaduse korral ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse käivitamist; MÄRGIB, et praeguses olukorras ei ole komisjon pidanud ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse algatamist asjakohaseks; ON ENDISELT SEISUKOHAL, et alati kui komisjon järeldeb, et liikmesriigis esineb ülemäärane tasakaalustamatus, kuid ei tee nõukogule ettepanekut alustada ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, peaks ta seda selgelt ja avalikult põhjendama; TULETAB MEELDE, et nõukogu arutab makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust majanduse juhtimise läbivaatamise käigus.
